

QUI ES QUI...?

GERARD FABREGAT I GANIGUÉ

Ganxó de 45 anys, va ser secretari del Grup Folklòric Sarrià de Barcelona als 16 anys, fundador i secretari de l'Agrupació Amics de la Sardana de Sant Feliu de Guixols l'any 1959 (tasca que va desenvolupar durant 24 anys). És també fundador i dansaire de la Colla Guixolenc (1961). Fundador i director de la Colla Infantil Rossinyols (1963). A l'any 1972 començà a col.laborar en el setmanari Ancora amb el «Ressó de la Sardana» i durant 20 anys ha ensenyat a ballar sardanes.

Actualment fa el programa dels diumenges de 13 a 14 hores «Catalunya i la Sardana» a RSF.

Quins varen ser els teus primers contactes amb el mitjà ràdio i per què?

Vaig començar a la ràdio «La veu de la Costa Brava» fent, o més ben dit, treballant com a guionista l'any 1964.

Jo escoltava molt la «Veu de la Sardana» a Ràdio Nacional i vaig agafar-hi afecció, i un dia parlant del tema amb el corresponsal d'aquesta emissora a Sant Feliu, em vaig introduir com a guionista i de mica en mica he entrat en el món de la radiodifusió.

Quan vares entrar a RSF?

L'abril de 1981, amb el programa «La Dansa Catalana», primer amb en Kim Alberti en els controls, més tard amb en Joan Fernandez i finalment amb en J. Teixidor, que és qui ara porta aquest programa.

Als voltants de juny de 1983, va començar una nova etapa dins d'aquesta ràdio, el programa portava per nom: «CATALUNYA I LA SARDANA», i que actualment encara estic realitzant junt amb Jordi Fabregat en els controls.

De la sardana se'n podria parlar molt i ompliríem molts fulls, però, creus que hi ha molta diferència quant el que representen avui dia i 20 anys enrera?

Bé, abans hi havia molta més afecció a ballar sardanes, tot i que no ens hem d'enganyar, temps enrera ballar sardanes era una manera de fer país, la política estava ficada pel mig i la sardana era una expressió de llibertat. Actualment el jovent segueix ballant, hi ha menys cobles, però han aparegut més escoles de músics de cobles i de cursets per aprendre a ballar sardanes, n'hi ha més que mai, però tot el que es pugui dir en quatre ratlles és poc, massa poc...

Quelcom més a afegir?

Voldria aprofitar aquesta ocasió per agrair a totes aquelles persones que m'han ajudat a realitzar aquest programa, que m'han deixat discs, gravat cintes, que m'han manifestat el seu suport, tant les que són de Sant Feliu (que ho han fet personalment), com per carta o telèfon les que són de fora i sobretot a aquelles persones que diumenge rera diumenge escolten «CATALUNYA I LA SARDANA».